

Pogledi

Br. 54 septembar/oktobar 2009.

Izleti USD-a
str. 8-10

Igre bez granica
str. 11

V Likovna kolonija "Prepoznamo svoj talenat"
str. 4-5

-
- Iza nas je tema
 - Naš dom je tronožac, stabilan oslonac.
 - Mirisi kuće su u aromi dunje.
 - Stabilnost i pokretljivost nam daju pomagala.
 - Ljubav je oko nas.
 - Na žalost, razbile su se naše iluzije i sve nade se prosule.

Dobrica Obradović
je uradio ovu sliku
onako kako je on
video nas i naš Dom.

Bilten

Doma za odrasla invalidna lica

Pogledi

Adresa: Autoput 18; Zemun, tel.319-32-42
www.domzaosi.org.yu

ŽIRO-RAČUN: 840-676661-64

(sa naznakom za BILTEN)

Uprava za javna plaćanja pri
Ministarstvu finansija

Za izdavača: *Utjeha Ščekić*

Glavni i odgovorni urednik:

Dušan Đurović

Lektor: *Ivana Zuber*

Tehnički urednik: *Ljubica Muzički*

Marketing: *Željko Dimitrijević*

Redakcija:

Durđica Lazić, Momčilo Ružičić, Saša Popović, Tanja Vojvodić, Aleksandar Bojčević, Zorica Filipović, Ljubica Muzički, Branko Milinković

Spoljni saradnici:

Petar Durković, Ljubinka Borizovski, Ivanka Jovanović, Predrag Vukasović, Bogdanka Čabak, Marina Nikić.

e-mail:

usd_zemun@yahoo.com

dominv@sezampro.yu

ŠTAMPA

“Pekograf”

ul. Vojni put 258 b, Zemun

tel. 314-91-66

Tiraž 300

LIČNA KARTA DOMA.

Dom za odrasla invalidna lica je ustanova socijalne zaštite, namenjena za trajni smeštaj odraslih (20-65 godina), telesno invalidnih lica. U Domu je smešteno 80 osoba, sa dijagnozama mišićne distrofije, cerebralne paralize, multipla skleroze, kvadriplegije, paraplegije i sl.

Dom je smešten u blizini K.B.C. Bežanijska Kosa, na periferiji grada Zemuna.

Adresa: Autoput broj 18, Zemun

Telefoni:

Udruženje stanara Doma

Tel/Faks 011/26-07-336 www.usd.yu

Socijalni radnik, psiholog, defektolog

Tel. 011/26-07-335

Računovodstvo Tel. 011/26-07-337

Doktor i ambulanta Tel. 011/26-07-338

MOJ POGLED

Mnogo je događaja potresalo ovu našu malu zemlju ovih dana i skretalo pažnju narodu sa realnih i tekućih problema. Nažalost, sve češće teme su razni oblici nasilja, bilo pojedinačnih, bilo organizovanih grupa. Žene ubijaju muževe, očeve svoje dece, kasape ih i spaljuju, omladinci optimalnih godina u kojima bi trebali pokazati svoje znanje i sposobnosti i doprineti sebi i svojoj državi, smišljaju najbrutalnije načine da napadnu strance i svoje vršnjake drugačije seksualne orijentacije, druge vere i nacije. Decu u školi moraju čuvati naoružani čuvari, starice noću po nekoliko puta zaključavaju vrata stana plašeći se naoružanih narkomana, putevima divljaju pijani vozači ...

Koji danak plaća ovaj narod i čiji je cilj da se, poslovično poznat po gostoprimstvu, srpski narod počinje prepoznati po okrutnosti, netrpeljivosti i nasilju.

Ne razumem šta nam je cilj - opet postati "loši momci", izolovana mala celina, ostrvo beznađa u kome će carevati lokalna mafija, korupcija, neznanje, neobaveštenost i gde će se na ime lokalpatriotizma čerupati sve što još valja i može se uzeti u ovoj našoj državi.

Imam već dosta godina ali kao osoba koja ceo svoj život provodi po PS-u, nije mi jasno kakvo je to zanimanje "navijač". Razumem da postoje ljudi koji vole sport, koji vole svoj tim, koji su obožavaoci određenog sportiste ali ne razumem da postoje ljudi koji svoju ljubav prema svom timu pokazuju tako što će demolirati grad u kome žive, koji će demolirati grad u kome gostuju, koji će tući i napadati navijače suprotnog tima, koji će napadati policiju i svojom mržnjom dokazivati tu takozvanu pripadnost i odanost svome timu.

Znam da će se mnogi zapitati kakve to veze ima sa nama, posebno sa našom ustanovom. Pa ima, i mi smo deo tog sveta, naši stanari su deo populacije koja se svim srcem bori za jednakost i protiv bilo kakve diskriminacije. Borba protiv diskriminacije prema sebi podrazumeva i borbu protiv diskriminacije prema drugom. Bojim se da u tom segmentu nismo iskreni i istrajni. Da li je dobro ako je samo meni, pojedinačno, dobro. Nije ! Dobro je ako je nama dobro, a to podrazumeva mnogo više kolektivne svesti, mnogo više tolerancije za tuđu različitost i njegovu potrebu koja se mora zadovoljiti isto kao i moja. Nisam jak ako vičem, pretim, vređam... jak sam ako razumem, poštujem, volim.

Volimo druge kao i sebe, pokažimo naše dobro lice, tako ćemo voleti i ovu našu malu zemlju i pokazati celom svetu da smo mi jedan pametan narod dobrih namera.

Utjeha ščekić, socijalni radnik Doma

Tim projekta

Ujulu mesesecu počela je realizacija projekta Dnevni centar koju Udruženje stanara Doma realizuje u partnerstvu sa Domom za odrasla invalidna lica, a pod pokroviteljstvom Ministarstva rada i socijalne politike.

Projekat ima za cilj da osobe sa invaliditetom koje žive u kućnim uslovima dolaze kod nas, i kroz radionice različitih sadržaja, kvalitetno provedu nekoliko sati, družeći se sa stanarima Doma i stičući neka nova znanja i veštine. Dva dana u nedelji, a mi smo se odlučili da to budu utorak i četvrtak, kroz nekoliko radionica / kreativna, sportska, muzička, psihološka i uradi sam / realizuju se projektom predviđene aktivnosti.

Zadovoljni smo brojem polaznika Centra, koje smo i ranije poznavali, jer sve su to naši prijatelji, članovi našeg i drugih udruženja, kojima se svidela ova ideja o dnevnom centru i koji rado dolaze iz nedelje u nedelju. Naravno, nije to sve tako sjajno kako izgleda, naime naši su planovi bili malo drugačiji u pogledu dinamike održavanja radionica, ali smo, usled ove čuvene ekonomske krize, bili prinuđeni da smanjimo broj radionica, njihovo vreme održavanja i da se uklopimo u data nam sredstva, što smo nekako uspeali, a sam dosadašnji efekat radionica i zadovoljstvo polaznika nam svedoči o tome.

Koordinator projekta Dimitrijević Željko

Krativna radionica

Psihološka radionica

Radionica "Uradi sam"

Muzička radionica

Sportska radionica

V LIKOVNA KOLONIJA

- Prepoznajmo svoj talenat -

Udruženje stanara Doma u saradnji sa Domom za odrasla invalidna lica, organizovalo je Likovnu koloniju, peti put zaredom, koja je ove godine održana od 14. do 22. avgusta, u našem Domu.

Ovogodišnju Likovnu koloniju podržala je Skupština grada Beograda, Sekretarijat za socijalnu zaštitu, u sklopu projekta "Prepoznajmo svoj talenat".

Otvaranje je bilo 14. avgusta, te lepe letnje večeri, ponovo smo se sreli sa starim, ali i upoznali sa novim prijateljima. Na naše zadovoljstvo, to su bili: Ljubas, gospođe Ljilja, Neda i Vera. Upoznali smo Dobricu, Joksu, i Mutića i od milja ih nazvali "talentin". Tu su još bili Sloba, Branko i Vesna sa decom, sve izvrsni slikari.

Pored njih učesnici kolonije bili su i naši stari prijatelji iz Beograda: Bole, Ceca, Deki, Marina, Olja sa ćerkama, Elenka, Ivana, Đura i Mira iz Aranđelovca, a za svaku pohvalu je i to što su se u slikanje uključile i naša Ljilja, kao i Dule koji je dobio nadimak "Salvador Dule". Sve skupa bilo nas je 40-tak učesnika.

U okviru kolonije organizovali smo izlete na Košutnjak i na Frušku Goru.

Šta da kažemo, osim da smo zadovoljni i srećni zbog svega što smo uspjeli da uradimo, zajedno sa svima koji su nam bili u gostima ovih 7 dana. Ponosni smo na naše goste i prijatelje, a da naš trud nije uzalud i da je dobro ovo što radimo, najbolje potvrđuje podatak da je iz godine u godinu broj učesnika sve veći, a i mediji su nas zaista lepo pratili tokom čitave Kolonije.

Posebnu pohvalu i priznanje ovom prilikom želim da uputim svojim kolegama iz tima Kolonije, na neiscrpnom požrtvovanju i radu, sa željom da sve prođe u najboljem redu. Trudili smo se da budemo dobri domaćini, a po reakcijama učesnika uspjeli smo u tome.

Koordinator projekta Zorica Filipović

Izlet na Košutnjak

Fruška Gora - Iriški venac
(imali smo i dva rodendana)

Utisci sa Kolonije

Fruška Gora - Iriški venac
(svaka čast slikarima)

Divnih 7 dana provela sam na petoj slikarskoj koloniji, koja je organizovana u Domu za odrasla invalidna lica.

Slediću primer slavnog filozofa Diogena (413-327. godine pre Hrista) "Uspeti da usred sunčanog dana u Zemunu, bez upaljenog fenjera, samo uz četkice i boje, pronađem pravog ČOVEKA - prijatelje."

U ime svih učesnika puno vam se zahvaljujemo. Sve čestitke za organizaciju jer ste iz godine u godinu sve bolji i bolji.

Slikar Nedeljka Vasić

Fruška Gora - Iriški venac
(igramo se bacanja pločica)

Fruška Gora - Iriški venac
(al se dobro jelo)

DRUGARSTVO KOJE SE NIKADA NE ZABORAVLJA

Kažu da "sve što je lepo kratko traje". Svaki dan koji smo proveli sa slikarima u toku Likovne kolonije pozitivno je delovao na mene. Dan kada smo dočekivali slikare, goste Likovne kolonije, naše već dugogodišnje drugare, bio je pun radosti zbog novog susreta, a bilo nas je dosta na dočeku, kako radnika, tako i korisnika.

Cilj ovih naših kolonija, osim druženja i prijateljstva je samo slikanje i potreba da se kroz sliku iskažu osećanja ljubavi i prijateljstva, sećanje na rodni kraj, predele i neke ljude koji su nam značili.

Od naših drugara, slikara dobijali smo uputstva i savete kako treba nešto naslikati, gledali smo kako oni rade i učili od pravih umetnika. Radilo se udarnički, neki su slikali i noću. Slikali smo u prostoriji biblioteke, na izletima i skoro sve slike, oslikane prijateljstvom, ljubavlju i željom da nas nauče nečemu lepom, ostale su u Domu, poklonjene od srca.

Što se tiče organizacije rada oko kolonije, zahvaljujem se, pre svega našim drugarima Zorici Filipović i Đurović Duletu, na dobroj volji i želji da nam se u svemu stvore

dobri uslovi za rad i izađe u susret.

Jedan dan pred završetak kolonije, bili smo na izletu na Fruškoj Gori. Taj događaj mi je ostao u najljepšem sećanju, družili smo se i još bolje upoznali, pozitivna energija je izbijala iz svih nas.

Bližio se i dan odlaska gostiju slikara iz Ustanove, odnosno završetak kolonije. Oni odlaze svojim kućama, svojim obavezama i naravno nastavljaju slikanje na nekom drugom mestu. Bilo mi je veoma teško ali me držala nada da ćemo se ipak videti na sledećoj koloniji, da će se naše druženje nastaviti i na neki drugi način. Takođe se nadam da će sledeće godine na koloniji biti još više slikara, od kojih još možemo mnogo šta naučiti, jer od ljudi koje je Bog nadario divnim talentom za slikanje, ima se šta naučiti kako o slikarstvu, tako i životu uopšte.

Želim da se zahvalim svim slikarima ovogodišnje kolonije na divnom druženju, na dobrim savetima i na predivnim slikama koje su nam ostavili kao svedočanstvo jednog predivnog prijateljstva.

Stanar Doma i slikar Ana Nikić

IZMEĐU DVA BROJA

11.08.2009.

U prostorijama Doma organizovana je prezentacija knjige "Legende šaha" autora, novinara "Borbe", diplomiranog sportskog menadžera, publiciste i šahovskog organizatora Marka S. Dakovića koji je uručio 50 primeraka svoje knjige Š.K. "Pogledi".

Goste smo upoznali sa rezultatima svoga rada, posebno sa najnovijim učešćem na međunarodnom šahovskom festivalu u Senti.

24.08.2009.

Stigla je donacija za fizio salu.

31.08.2009.

Oprostili smo se od naše drage drugarice Snežane Malešević, koja je iznenada preminula. Redakcija biltena je izgubila vrednog člana, a Savet stanara svog realnog i veoma razumnog predstavnika.

- Tokom avgusta meseca redakcija lista "Blic žena" već duže vreme ima akciju nagrada za naj ženu, gde su predlagači sami čitaoci. Na predlog Đurđice Lazić stanarke našeg doma, Utjeha Ščekić socijalni radnik Doma, jedna je od dobitnica nagrade.

06.09.2009.

Počela je zonska šahovska liga, na kojoj učestvuje i naš ŠK "Pogledi", koji se ove godine takmiči u višem rangu. Narednih devet nedelja u našem Domu odigraće se po jedno kolo.

15.09.2009.

Za biblioteku Doma stigla je donacija knjiga od Pravnog fakulteta

08.09-10.10.2009.

Udruženje stanara Doma organizovalo je otvorene turnire u preciznoj i brznoj vožnji elektro motornih kolica, bacanju pločica, visećoj kugli, dominama i remiju.

16.09.2009.

Otvorena je prodajna izložba slika nastalih na likovnoj koloniji 2009. u prizemlju doma.

- U toku je realizacija projekata "Dnevni centar", utorkom se održavaju muzička i kreativna radionica "Vredne ruke", dok se četvrtkom održavaju, Psihološka, sportska i radionica "Uradi sam".

- Udruženje stanara Doma je od medine kućice (naš bivši pas čuvar) adaptirao magacinski prostor za potrebe organizacije.

- Tokom septembra meseca u Domu su održane sindikalne prodaje posteljine, tekstila i malih kućnih aparata.

09.10.2009.

Šahovski klub "Pogledi" izgubio je pouzdanog člana i velikog prijatelja, kako kluba tako i Ustanove, Dragoljuba Maljevića koji je iznenada preminuo. Dragoljub je bio i član Saveza distrofičara Srbije.

Zorica Filipović

SEĆANJE NA ...

Snežanu Malešević
1968. - 2009.

Kada bih sa što manje reči opisala Snežanu Malešević, bilo bi "mudra pametnica". U našoj ustanovi je živela više od deset godina, a ne pamtim da se bilo kada, sa bilo kim, posvađala, rekla nešto ružno ili podigla ton. Uvek je nastojala da svaki problem reši na miran način, dogovorom, argumentovano braneći svoje stavove. Pamtim je kao nasmejanu ali ozbiljnu osobu od reči i integriteta. Snežana je u domu imala svoje dve najbolje drugarice - Nadu i Ljubicu Muzički, Duleta i Zoku, ali prema svim stanarima bila je ljubazna i prijateljski raspoložena, uvek spremna da pomogne i da savet. Godinama je bile cimerka sa Ljiljanom Moravčik, slagale su se dobro. Ljiljana je Sneži bila fizički, a Snežana Ljilji psihički oslonac. Redakcija biltena je izgubila vrednog člana, Savet stanara svog realnog i veoma razumnog predstavnika. Snežana je bila vezana za svoju porodicu, volela je da ode kući, da bude sa roditeljima, Katom i Ilijom. Sestru Mirjanu je iskreno volela i sve svoje snove o životu živela je kroz nju i njenu decu. Nije mogla prežaliti skorašnju smrt svoje sestričine, golema tuga je preplavila njenu dušu i ne jako telo. Umrta je tiho, odjednom, nikoga ne opterećujući, kao što je i živela. Otišla je svome Gospodu u koga je verovala celim srcem.

Neka joj je večna slava.

IZMEĐU DVA BROJA

05.09.2009.

Kompanija, "Knjaz Miloš" potpisala je donatorski ugovor sa našim paraolimpijcem Draženkom Mitrovićem, čime se obavezala na novčanu donaciju za pojačanu ishranu, a sve u cilju ostvarenja što boljih rezultata našeg Draženka.

06.09.2009.

Grupa stanara sa direktorkom Ustanove, prisustvovala je na manifestaciji humanitarni golf turnir koji se treću godinu za redom organizuje na Adi Ciganliji u organizaciji Asocijacija Autentičnih Hedonista (AAH!) Ceo prihod od donacija namenjen je našem domu, dok je najpoznatijem paraolimpijcu Draženku Mitroviću darovana, sportska oprema po izboru i vaučeri za besplatne pripreme u fitness centru.

07.09.2009.

Jedna grupa članova USD-a, posetila je izložbu slika Ljiljane Nedeljković "Studen" i Vere Blagojević-Pažinović "Pasteli", koja je održana u galeriji Braće Stamenković. One su naši dugogodišnji prijatelji i saradnici iz Likovne grupe Centralnog doma vojske Srbije, koje redovno učestvuju na našim Likovnim kolonijama.

09.09.2009.

Održan je sastanak Savetodavnog tela osoba sa invaliditetom pri kabinetu Gradonačelnika Beograda, jedan od članova Savetodavnog tela je Željko Dimitrijević - predsednik USD-a.

14.09.2009.

Na fakultetu političkih nauka prisustvovali smo odbrani diplomskog rada Bojane Dimitrijević na temu: "Personalna asistencija u socijalnoj integraciji osoba sa invaliditetom". Rad je odbranila čistom 10. Inače, Bojana je osoba sa invaliditetom i jedan period bila na praksi u našem Domu kod socijalnog radnika Utjehe Ščekć. Sve čestitke u ime stanara Doma.

18.09.2009.

Grupa stanara bila je na Dejvis Kupu Srbija - Uzbekistan u Beogradskoj Areni. Na našu radost, mi smo pobedili.

26/27.09.2009.

Željko Dimitrijević - predsednik USD-a. i Zorica Filipović prisustvovali su dvodnevnom seminaru o predlogu pisanja projekata koji je održan u opštini Vračar. Organizatori seminara su Ministarstvo za socijalna pitanja - Sektor za zaštitu OSI, DILS I NVO "Tango". Planira se da se od

2010. godine sa programskih aktivnosti Saveza i udruženja pređe na projektno finansiranje istih.

03/04.10.2009.

Radovi kreativne radionice "Vredne ruke" prodavani su na Sajmu kozmetike, u hali četiri, Beogradskog sajma. Štand nam je omogućio gospodin Kosta Maksimović, organizator Sajma i direktor Ekodisain studio Group. Nesebičnu pomoć i podršku, kao i uvek, pružila nam je gospođa Mila Džanković, dugogodišnji prijatelj USD-a i Ustanove, kao i Tatjana Jevđović - vlasnica "With compliments" pozivanjem brojnih firmi i saradnika da se upoznaju šta to sve osobe sa invaliditetom rade.

09.10.2009.

Ekipa USD-a, pod nazivom "Maršal - Padrino" učestvovala je na takmičenju u kujanju gulaša koje je održano u Staroj Pazovi.

10.10.2009.

Predstavnici Š.K. "Pogledi" prisustvovali su redovnoj Skupštini šahovskog saveza Beograda.

Zorica Filipović

Predivan dan u Jagodini

Kada je u julu Udruženje stanara doma iznelo plan aktivnosti za naredna tri meseca, između ostalog i tri izleta, odnosno poseta članovima USD-a, koji su napustili ovu Ustanovu, a to su: Nataša Stevanović Kikinda, Životije Miloradović Jagodina i Milan Filipović Aleksinac, za drugi po redu, izlet u Jagodinu, nije prošlo ni dvadesetčetiri sata a već je bio popunjen broj. Drugim rečima, bilo je daleko više zainteresovanih nego što je planirano. Razloga je bilo na pretek, počev od prilike da se poseti Zoološki vrt, Muzej voštanih figura i Aqua park, zatim da se opet susretnemo sa prijateljima slikarima iz Rekovca koji je udaljen svega dvadesetak kilometara od Jagodine. Ne treba zanemariti ni Životija, koji je u nekim stvarima bio težak, ali je ipak u mnogim stvarima bio i ostao poštovan, drugim rečima - ostavio pozitivan trag među članovima USD-a.

I tako devetnaestog septembra krenusmo put Jagodine, sa osamnaest kilograma mesa za roštilj i puna tri kombija u kojima su bili četrnaest članova USD-a sa predsednikom na čelu kolone, četiri vanredna člana, od toga tri dame i naravno Franc, tri vozača malo jača, dva pratioca, odnosno pratilje i ujkovo dete (predsednikov sestrić).

Dakle krećemo malo kasnije nego što smo planirali, plus pred svaki polazak točenje goriva, jer navika je navika. Ipak stižemo na vreme pred Jagodinu, gde nam kažu da trebamo da prođemo osam semafora da bismo stigli do odredišta, to jest do Zoološkog vrta, gde nas čeka gospodin predstavnik NVO Mentalno nedovoljno razvijenih osoba u Jagodini. Ulazimo u Zoo vrt, gde stanovnici reaguju iz više razloga, nećemo sad ići u detalje, sve je uredno kao u apoteci, prosto da ne poveruješ da ovoga ima u Srbiji.

U Međuvremenu vozač Brka i Slađa idu kombijem u selo Ribare po Životija, jer takav je dogovor, posle posete daljim i bližim srodnicima, pardon Zoo vrtu. Tu smo bili i medijski praćeni od lokalne televizije "Palma plus".

Ekipa sa TV "Palma plus" u razgovoru sa našom Dadom

Posle toga vozač Dejan sa ujkovim detetom (predsednikov sestrić), sa Branimirom i Francom, odoše na izletišta "Aračlijski potok-Đurđevo brdo" da raspriraju roštilj, a mi ostali idemo u Muzej voštanih figura gde nas čekaju srpski velikani u prirodnoj veličini i nadahnuti kustos

Izleti USD - a

gospodin Ratko Pavlović, koji otkriva njihove mane i vrline. Digitalci sevaju, jer svako ima svog velikana, tu nam se pridružuje i Životije.

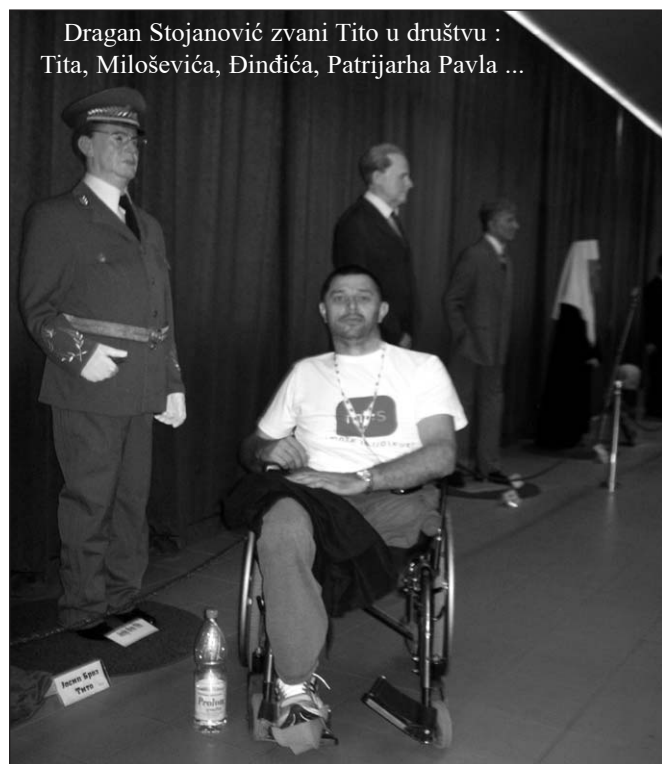

Muzej voštanih figura - Sv.Sava

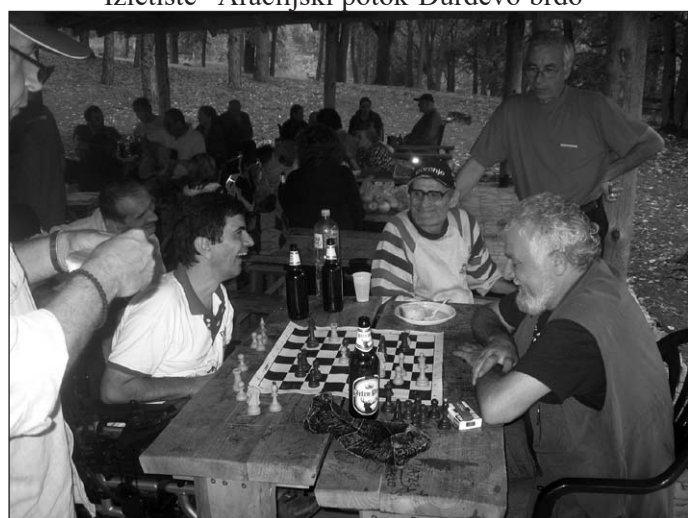

Muzej voštanih figura - Petar Karađorđević

Dragan Stojanović zvani Tito u društvu :
Tita, Miloševića, Đinđića, Patrijarha Pavla ...

Izletište "Aračlijski potok-Đurđevo brdo"

Posle toga idemo kod Branimira i Franca, jer nije u redu da budu sami, pogotovo kada bude roštilj gotov. Dolazimo, malo je brdovito, to jest nije pristupačno za invalidska kolica, bilo je predloga da idemo na drugu lokaciju, ali se od toga odustalo što se posle ispostavilo ispravno, jer kad je naišao pljusak, mogli smo da se sklonimo pod veliku senicu. Stigli su i slikari, dva po dva, prvo Ljubas i Milija pa Joksa i Mutić sa punim kesama sočnih jabuka, bilo je tu još prijatelja i dece od dve godine koja su se ponašala kao da su sa nama od prvog dana rođenja. Kao što sam naveo, kad je naišao pljusak, svi smo se sklonili pod senicu, gde su Zoki, Milenko i vozač Stole celo vreme igrali šah. Milija donosi gitaru iz auta, ređaju se stare meloduje, Mutić peva Zenica bluzz i još neke. Poznato je da vreme neumoljivo prolazi kad je čoveku lepo, pa tako i ovaj put. Isti dvojac treba pre našeg polazka da odveze Životija kući, on nerado kreće ka kombiju uz reči baš je brzo prošlo. Nakon pola sata i mi se polako spremamo za povratak, slikari zapevaše... "Oj drugovi jel' vam žao, rastanak se primakao"... Idemo ka Beogradu puni pozitivnih utisaka. Posle naplatne rampe u Bujanj Potoku, javljamo Verki u Dom da nam skuva kafu, jer nam je samo ona falila. Dolazimo u Dom, već je pao mrak, pijemo tako željenu kafu, I NEMA VIŠEEEE:

Dušan Đurović

Dan sa Natašom i Zoranom

U sklopu redovnih programskih aktivnosti za ovu godinu, Udruženje stanara Doma organizuje posetu svojih članova koji su napustili Dom i odlučili da žive kod kuće. Prvi od izleta, to jest poseta, bio je 29. avgusta u mestu Toba kod Srpske Crnje. Nas 20-tak posetilo je Natašu i Zorana Stevanovića, i sa njima provelo divan letnji dan.

Da sve bude u najboljem redu, pobrinula se slatka, mala Sandra koja je bila u centru pažnje. Ona živi u komšiluku kod Nace i Zokija, dosta vremena sa tatom provode sa njima, jednostavno - na njih uvek mogu da računaju. Lepo je kad se gaje dobi komšijski odnosi.

Za roštilj se pobrinuo, naravno Bane, uz Francovu asistenciju, dok se za dobro raspoloženje pobrinuo muzičar Mića, koji je svirao na njihovom venčanju. Razgovoru nikad kraja, vreme prosto leti. Došlo je vreme da se vratimo put Beograda. Emocije su bile pomešane, neki su bili veoma srećni dok su drugi bili veoma tužni. Takav je život šta da se radi.

Dušica Milošević

Nataša u ulozi domaćice

U Aleksincu sa Nokijom

Restoran "Marko Polo"

Dugo čekani trenutak - Silvija i Nokija

Od kada sam čula da se planira izlet u Aleksinac i poseta našem bivšem korisniku Milanu Filipoviću (zvani Nokija), osetila sam žarku želju da odem tamo. Dugo sam se psihički pripremala za to i samo sam se plašila da se ne dogodi nešto nepredviđeno, pa da se izlet odgodi.

Došlo je i to pomalo tmurno subotnje jutro, 3. oktobar, ali sam se nadala da će se vreme prolepszati. Nas oko tridesetak, a među njima i moja prijateljica Sneža, krenuli smo put Aleksinca. Negde oko Bujanj potoka počela je da rominja kiša, opet sam se nadala da će brzo prestati ali, na žalost, pratila nas je sve vreme puta i tokom boravka u Aleksincu. Nismo od kiše mogli obilaziti grad niti okolinu ali smo se zato smestili u divan restoran "Marko Polo". Domaćini su bili izrazito ljubazni i predusretljivi prema nama, poslužnje je bilo odlično ali ja sam sve vreme samo čekala momenat kada ću ugledeti Milana - Nokiju, po koga je otišao jedan kombi u obližnje selo Čićina, gde on sada živi.

Nokija je došao kod nas u restoran, dobro raspoložen i pun priča o raznim dogodovštinama iz vremena dok je bio u Domu i sada kada živi samostalno.

Silno sam se obradovala što ga vidim, dala sam mu i mali poklončić kao uspomenu na naše drugarstvo.

Iako je vreme bilo loše, ja sa ovoga izleta nosim samo lepe uspomene.

Silvija Hanzir

IGRE bez GRANICA

Udruženje "Sve je moguće", sem Treil orijentiringa uvek ima originalne i unikatne aktivnosti. Pa tako, i ovaj put su se desile "Igre bez granica" koje su ipak imale svoja pravila i granice. A ta pravila i granice su bile: da svaka ekipa broji dva člana, jedan član mora biti osoba sa invaliditetom odnosno u invalidskim kolicima, dok drugi član nije sa invaliditetom ali mora imati visinu 160 cm, i ako nije punoletan, mora imati potpis roditelja da bi učestvo u igrama. Smisao igre je taj što jedan član ekipe, to jest osoba sa invaliditetom, sa zemlje daje instrukcije drugom članu ekipe kako da savlada razne prepreke na četiri metra visoko od zemlje, pod punom planinarskom opremom ali vezanih očiju. Ima tu raznih rekvizita kao što je viseći most, kanta za vodu sa lopticama, tarzanova lijana i još mnogo zamki koje vrebaju, odnosno krađu svaki minut, jer cilj je da se u što kraćem vremenu savladaju sve te prepreke, sa tim što svaka ekipa ima na raspolaganju po trideset minuta.

Normalno je da je tu morala biti i neka vrsta žirija, odnosno sudija, da bi to sve bilo regularno, a to je glavni dželat,

pardon, sudija Aca Gavrić koji je sve ovo i osmislio sa svoja četiri pomoćnika, to jest anđela čuvara, koji su bili na četiri kritična mesta.

Pre nego što su počele igre, sve prisutne su pozdravili Milada Lazić predsednica Udruženja "Sve je moguće" i Darko Ivić predsednik savetodavnog tela osoba sa invaliditetom pri kabinetu Gradonačelnika, koji je između ostalog rekao da se nada da će ova sportska manifestacija postati tradicionalna, i da će Grad uvek podržavati ovakve i slične aktivnosti, jer je ovo veoma dobar način za afirmaciju osoba sa invaliditetom.

Prijatelji igara su bili: Telekom Srbija, Coca-Cola, Hellenic, Frikom, Lido catering i Minakva.

Dušan Đurović

Moji utisci sa Igara bez granica

U subotu, 12. septembar 2009. godine sportsko rekreativno Udruženje "Sve je moguće" u Avantura parku na Adi Ciganliji, organizovalo je "Igre bez granica" za osobe sa invaliditetom.

Učestvovalo je 14 ekipa sa po dva člana. Igra se zasnivala na poverenju, jer smo mi vezanih očiju prelazili prepreke na drveću uz navođenje svog partnera sa zemlje, tj. osobe sa invaliditetom. Svaki par je imao ograničeno vreme da za 30 minuta odradi sve zadatke. Svi učesnici nosili su majice sa natpisom "I igre bez granica za osobe sa invaliditetom" koje su poklonili Telekom Srbija (MT:S).

Branimir i Gojko su bili prvi par koji je probio led, svakom narednom paru je bilo lakše, to se videlo po rezultatima koji su bili sve bolji. Negde na polovini, usledila je pauza za ručak, koji su nam doneli momci iz "Lida". Supa je bila malo ljuća, ali zato sve ostalo je bilo veoma lepo i ukusno.

Pauza je bobro došla najmlađoj takmičarki Anji Kostić koja je mogla da se usresredi za takmičenje sa svojim parom - ujkom Duletom Đurovićem. Mora se priznati da su oni imali najveću podršku, uz uzvike "Hajde ujkovo dete".

Negde po završetku 11. para, počela je lagano da pada kiša, mislila sam da će se takmičenje prekinuti jer je moj redni broj poslednji. Bila sam veoma tužna. Pogled mi se gubio u visinama iznad krošnja. Takmičenje se nastavilo, a moja glavna ohrabrivačica Mila mi je saopštila da sam ja u paru sa Zokom. Dok sam ja, hitro prelazila prepreke, stigle su moja mama i sestra. One su mi dale još veću podršku. Veoma sam zadovoljna vremenom koje sam postigla, obzirom da se prvi put susrećem sa ovakvom vrstom izazova. Osećaj je divan.

Hvala vam svima na ovakom divnom danu,.

Marta Budnar učenica VII razreda

Poseta manastiru Ostrog

Na pitanje "Želiš li da ideš sa nama na sveto mesto Ostrog", od strane osoba sa invaliditetom sa kojima i radim, bila sam prijatno iznenađena. Uzbudjena i srećna što mogu da im pomognem i budem sa njima, a u isto vreme i što ću posetiti takvo sveto mesto kao što je Ostrog, potražiti malo mira i videti ono što stvarno svaki čovek treba da vidi i doživi, prihvatila sam poziv.

Uz božiji blagoslov krenuli smo put Ostroga i to zahvaljujući udruženju "Sve je moguće" - Miladi Lazić kao predsednici udruženja i organizatoru. Sa nestrpljenjem smo iščekivali dolazak na mesto koje je možda naizgled nedostupno osobama sa invaliditetom, ali samo naizgled. Oko dvadeset osoba sa invaliditetom, ne samo iz našeg Doma nego i iz drugih gradova Srbije, ostvarilo je svoj san. Za sve nas prvi utisak bio je pun emocija, a neki su čak pustili i suze radosnice. Na licima se moglo videti zadovoljstvo i ispunjenje sna koji je sanjan dugo. Iako je put bio dug, sa lakoćom smo ga podneli. Niko nije osećao umor, bili smo ispunjeni pozitivnom energijom koju smo dobili još na samom početku putovanja. Većina nas nikad nije posetila ovo sveto mesto. Bili smo svi jako uzbuđeni jer osetiti taj mir i spokoj, miris koji nije ovozemaljski, pročistiti dušu i dobiti veliku snagu, energiju i smisao života je nesvakidašnji događaj koji se pamti.

Veoma sam srećna što sam bila deo te ekipe i što je moje prisustvo nekome, bar malo, pomoglo da ostvari svoj davni san.

Drago mi je što mogu da prenesem tj. opišem taj osećaj i preporučim da svako ko može ode na to sveto mesto, jer se ipak rečima ne može opisati tako nešto, može se samo doživeti. Ipak nije se moglo to osetiti i doživeti, da nije bilo moralne i finansijske podrške, pojedinaca i preduzeća iz Srbije i Crne i Gore među kojima su: Telekom Srbije, Sveštenstvo Svete Trojice iz Zemuna, pekara Uki, Agrimes, Minakva.

Zečević Milanka

Savremeni ples

U "Dah teatru" prisustvovali smo Presentaciji "Okvir tela", koja je održana u sklopu "Bitef Polifonije", a osim grupe "Hajde da..." partneri u projektu su: Udruženje slepih i slabovidnih "Beli stap" i Sportsko rekreativno udruženje "Sve je moguće". Profesionalni plesači, studenti, osobe sa invaliditetom korisnici invalidskih kolica, osobe oštećenog vida i sluha, modernim plesom rušile su predrasude. Umetnost ne prepoznaje invaliditet. Na sceni nema različitih i svi su jedno.

Mnogo više o samom projektu "Okvir tela", saznaćete u narednom broju našeg biltena.

Zorica Filipović

DUGOVEČNOST

Delovi iz knjige "Encyclopaedia of Natural Medicine", Michael Murray and Joseph Pizzorno

Očekivana dužina života predstavlja prosečan broj godina koji se očekuje da će osoba preživeti u datoj populaciji.

Površno gledano, čini se da su postignuta impresivna dostignuća u produženju ljudskog života u proteklom veku: 1900. godine prosečna dužina života u zapadnom svetu je bila 45 godina dok je sada 71 godina za muškarce i 78 za žene. Međutim, istraživanja pokazuju da je ta velika razlika u trajanju života isključivo posledica smanjene smrtnosti odojčadi. Ako se smrtnost odojčadi izuzme iz procene dužine života dolazi se do činjenice da se u odnosu na poslednjih 100 godina životni vek produžio samo za 3,7 godina.

I dalje kruže mitovi o narodima u kojima neke osobe žive ekstremno dugo, između 125 i 150 godina: Gruzijci, Hunzai iz Pakistana i stanovnici Anda u Ekvadoru. Nažalost, ustanovljeno je (ispitivanjem gustine kostiju, neadekvatnim, tj. različitim podacima o datumima rođenja i kulturološkim uslovima - verovanjima, itd.) da pripadnici navedenih naroda ne žive duže od proseka, naprotiv, njihova dužina života je često kraća u odnosu na prosek zapadnog čoveka. Osnovni razlog za navedenu zabunu predstavlja činjenica da se u sva tri naroda socijalni položaj osobe u zajednici znatno poboljšava starenjem tako da postoji ozbiljan motiv da se osobe prikazuju starijim nego što jesu. Takođe, sredinski faktori kao što su težak rad, jednolična ishrana i izloženost hladnoći, vetru i slično, doprinose da osobe iz ovih predela izgledaju znatno starije od svoje životne dobi.

Prema zvaničnim podacima, najduži život je imala Jeanne Louise Calment. Ova francuskinja je živela 122 godine i 188 dana. Rođena je 1875 godine, imala je 14 godina kada je završen Ajfelov toranj, 1966 godine je prodala svoj stan advokatu koji je preuzeo obavezu njenog izdržavanja do kraja života. Jeanne je uspeła da živi duže od advokata, tako da su njegovi naslednici imali obavezu da je izdržavaju. Umrla je 1997. godine.

Odgovori na pitanje šta prouzrukuje starenje su, u poslednje vreme, veoma brojni zahvaljujući gerontologiji, nauci o starenju. Postoje dve bazične teorije: teorija programiranja koja objašnjava starenje kao posledicu isticanja "genetskog vremena", i teorija kumulativnog oštećenja ćelija i genetskog materijala kroz vreme. Poslednja istraživanja ukazuju da je starenje istovremeno posledica dužine programiranog trajanja ćelija, kao i ćelijskog oštećenja.

"Kako usporiti starenje" je tema koja zaokuplja pažnju kroz celu ljudsku istoriju i svako vreme je imalo svoje odgovore-preporuke za produžavanje života.

Nastavak u sledećem broju.

Priredila: Prim. dr. Bogdanka Čabak

Golf turnir na terenima Ade Ciganlije

Humani golferi

BAJBLIC

Na golf terenima na Adi Ciganliji juče je održan humanitarni turnir u ovom, sve popularnijem sportu u našem gradu. Čak 56

Ceo prihod prikupljen od donacija namenjen je domu za odrasla lica sa invaliditetom „Dr Dragiša Vitošević“ u Zemunu

Danas

ZAVRŠENA KOLONIJA „PREPOZNAJMO SVOJ TALENAT“

Ovogodišnja, peta likovna kolonija, koju su organizovali Udruženje stanara Doma za odrasla invalidna lica u saradnji sa Domom u Zemunu, biće zatvorena danas. Ovu manifestaciju u okviru projekta „Prepoznamo svoj talenat“ podržao je Sekretarijat za socijalnu zaštitu. Na koloniji je učestvovalo 40 članova, među kojima je veliki broj osoba sa invaliditetom iz Srbije. Rezultat je više od 60 slika koje su nastale u ambijentu doma. Gosti kolonije bili su i članovi likovne grupe Centralnog doma Vojske Srbije. **B. R.**

Nije teško pomagati drugim ljudima

P oslednjih 10 godina Utjeha Šćekić (53), socijalna radnica u Domu za odrasla telesno invalidna lica, svakog dana radosna odlazi na posao. A kako i ne bi kada je tamo ama baš svako dočeka s osmehom na licu. – Zar ima nešto lepše od toga! Svako jutro popije kafu i porazgovara sa stanařima. njih 80, i pokušava da pomogne ako ih nešto muči. – Vezali smo se jedni za druge jer, otkad dom postoji, stanari i stručnjaci su isti. Jedina velika porodica – kaže. Utjeha priznaje da drugačije gleda na život i probleme od kada je počela da radi u ovoj ustanovi. Tek tada je shvatila da je ponekad dovoljan i samo jedan sekund da vam se život potokrene u potpunosti. – Često se sekiram zbog sitnih problema, a u stvari nismo ni svesni koliko smo srećni. Teško je kad dođete u situaciju da zavisite od drugih. Većina naših stanara stradala je upravo od posledica saobraćajnog udesa, skoka u vodu, pada s drveta – nabrava. Na prethodnom poslu, gde je takođe radila kao socijalna radnica, primaje da je retko mislila na posao kada dođe kući. Međutim, sada su ona i njene kolege ceo dan dostupne svojim prijateljima, stanarima doma. – Čim me zovu na telefon, znači da sam im potrebna. I kako onda da im se ne javim? Radno vreme nam nikada nije bilo ograničenje, a već godinama nisam čak ni godišnji do kraja iskoristila. Stanari doma vrlo često znaju i da je iznenade. Rođendan joj uvek čestitaju u ponoć, a Novu godinu i Božić i pre nego što to učine neki njeni bliski prijatelji. – Ne mogu da vam opišem koliko oni cene svaku našu izgovornu reč, savet. Ponekad im je dovoljno samo da ih nešto – priča. **B. L.**

B4 | BLIC

ka a veruje se da je ovaj s

Igre bez granica za osobe sa invaliditetom

Правда

вечерње
НОВОСТИ

Juče su na Adi u parku „Avantura“ održane igre bez granica u kojima su učestvovali članovi udruženja „Sve je moguće“. Sa svakom osobom koja ima hendikep, takmičio se poneko od ljudi koji se rekreativno ili profesionalno bave nekim sportom. Ideja je bila da zdravi ljudi vezanih očiju savladaju prepreke hodajući po daščicama i konopcima postavljenim između krošnji drveća, svaki uz pomoć svog para, koji je invalid. Takmičilo se 13 ekipa od kojih su najbolji rezultat postigli Milan Drakula i Maja Lazarević. **S.V.**

Neobična poseta manastiru kod Nikšića

Do svetinje se može i u kolicima

Z. LAZAREVIĆ

Poslednjih decenija, usled neprestane borbe za opstanak, zaboravlja se suština života i sve teže se prihvata različitost. Ipak, postoje mesta gde se uspostavljaju veze koje su zaboravljene, mesta koja podsećaju da nije teško biti čovek. Dvadeset osoba sa invaliditetom - korisnika kolica posetilo je manastir Ostrog i zahvaljujući dobroj volji posetilaca i monaha ispunilo san koji je bio tako dalek.

Ostvarena želja nekolicine ljudi sa invaliditetom da posete Ostrog

Blagoslov mitropolita

- U Ostrog je došao i mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije Radović kako bi nam dao blagoslov. Ne može se rečima opisati ovo što smo doživeli - kaže Melada Lazić, napominjući da je putovanje ostvareno zahvaljujući kompaniji „Telenor“ i sveštenstvu crkve Svete Trojice u Zemunu.

Članovi udruženja „Sve je moguće“ ispred manastira Ostrog

B4 | BLIC

Igrom prevazišli predrasude, publiku ostavili bez daha

Z. LAZAREVIĆ

Da umetnost ne poznaje granice pokazala je juče grupa plesača u „Dah teatru“. Njih 21 njihalo se u istom ritmu, zadržavajući dah mnogobrojne publike. Profesionalni plesači, studenti, korisnici kolica, osobe oštećenog vida i sluha modernim plesom rušili su predrasude.

- Prošle godine organizovali smo tri odvojene radionice sa osobama korisnicima kolica, osobama oštećenog vida i sluha. Ove godine je bila ideja da sve spojimo u jednu i na taj način pokažemo da je susret

Prezentacija "Okviri tela" održana je u sklopu "Bitef Polifonije"

između "različitosti" i te kako moguć - kaže Marko Pejović, koordinator Udruženja "Hajde da..."., koje je bilo nosilac ovog projekta.

Mnogobrojna publika uživala je juče u jedinstvenom performansu gde su različitosti, prema njihovim rečima, nestale nakon neko-

B4 | BLIC

liko minuta.

- Emocije je teško kontrolisati kad gledate ovako nešto. Nisam mogla da zadržim suze. U jednom trenutku

sam zaboravila da su na sceni pored profesionalnih plesača i osobe sa invaliditetom - kaže Ana B. (27), dodajući da je bila u publici

i prethodne godine.

Prezentacija "Okviri tela" održana je u sklopu „Bitef Polifonije“, a osim grupe "Hajde da..." partneri su bili i Udruženje slepih i slabovidnih Srbije "Beli štap" i Sportsko - rekreativno udruženje osoba sa invaliditetom "Sve je moguće".

Na kraju prezentacije pozvana je publika da na sceni zapleše zajedno sa grupom. Nakon toga započet je otvoren razgovor i svi prisutni su razmenili svoje impresije.

- Umetnost ne prepoznaje invaliditet. Na sceni nema različitosti i svi smo jedno - kaže Vesna Nestorović, predsednik Udruženja "Beli štap".

Поклон Журнал инвалидима

Журнал СПОРТОМ

У просторијама Дома за одрасла инвалидна лица на Бежанијској коси, данас од 11 часова одржаће се шаховска свечаност. Аутор и издавач књиге „Легенде шаха“, новинар „Борбе“, дипломирани менаџер спорта, публициста и шаховски организатор Марко С. Даковић уручиће 50 примерака књиге „Легенде шаха 2“ инвалидима из ЦК „Погледи“.

УСПЕШНА СРПСКА КОМПАНИЈА ИЗ АРАНЂЕЛОВЦА СТАЛА УЗ ПАРАОЛИМПИЈЦА Књаз Милош помаже Митровићу

Једна од најуспешнијих српских компанија, Књаз Милош потписала је донаторски уговор са параолимпијцем Драженком Митровићем, чиме се обавезала на новчану донацију за појачану исхрану, а све у циљу остваривања што бољих резултата наредне параолимпије.

Драженко Митровић (30) је рођен у Вањи Луци. Са 10 година је услед несрећног случаја остао парализован од струка на доле. После неколико година је дошло у Лом за одрасла инвалидна лица у Београду, где је и добио прилику за бављење спортом, а од 2003. почиње озбиљно да се бави атлетиком.

После успешних резултата на међународним такмичењима, испунио је норму за учешће на параолимпијским играма у Пекингу, где је остварио свој највећи успех сребрину медаљу у бањану диска, којом је обезбедио учешће на Параолимпијским играма у Лондону 2012. године.

Српски параолимпијца захвалио се на помоћи и нагласио колико ће му то олакшати припреме за такмичења.

- За сваки успех је неопходно да се човек усредсреди на циљу, покушавајући да, што је више могуће буде изолован од свакодневних проблема, што код мене није био случај, јер је свако моје такмичење и одлазак на исто као и саме припреме, било испуњено неизвесношћу и дозом нервозе услед несигурности у финансирању било којег од наведеног, што признаћете, нарушава квалитетну припрему и сам резултат. Захваљујући компанији Књаз Милош услови за моје тренирање и припрему су знатно побољшани, што ће ми омогућити лакше постицање врхунских спортских резултата - рекао је Митровић. М. Труља

Otvoreno prvenstvo Češke

Od 21. do 23. avgusta 2009. god u Olomocu je održano otvoreno prvenstvo Češke u atletici za osobe sa invaliditetom, na kojem su učestvovali i članovi atletske reprezentacije osoba sa invaliditetom Srbije. Kao i uvek, naš paraolimpijac Mitrović Draženko vratio se sa tri medalje i to dve zlatne (disk i koplje) a bronzanu u bacanju kugle. Nakon Češke usledile su pripreme na Zlataru, a trenutno su intenzivni treninzi u Beogradu, a sve to u susret takmičenju u Indiji u novembru mesecu. Do nekih novih rezultata Draženku kao i ostalim atletičarima čestitamo na osvojenim medaljama.

Ivana Zuber

XVII Republičke sportske igre 2009. na Zlataru

Od 29.09 do 02.10.2009. godine održane su, sedamnaeste po redu, Republičke sportske igre paraplegičara i kvadriplegičara Srbije na Zlataru. Iz našega Doma za Udruženje paraplegičara i kvadriplegičara Dunav-Beograd takmičili su se: Nikolić Branimir, Dimitrijević Željko (predsednik Udruženja stanara Doma) i kapiten Mitrović Draženko. Za Udruženje paraplegičara i kvadriplegičara Beograd takmičila se Nataša Petrović.

Na sportskim igrama bilo je pet disciplina : u atletici (vožnja kolica na 100m., bacanje kugle, bacanje diska, bacanje koplja.), stoni tenis, streljaštvo, šah i pikado.

Naši učesnici iz Doma jedino nisu imali svog takmičara u stonom tenisu. Osvojili smo devet medalja, (6 zlatnih i 3 srebrne). Ukupno je bilo 254 učesnika, iz ostalih udruženja širom Srbije.

Sa ponosom možemo reći da je Udruženje paraplegičara i kvadriplegičara Dunav-Beograd osvojilo prvo mesto u atletici.

Branimir Nikolić

ZAUVEK TVOJA

Kako nežno dodiruješ mi lice,
i kako mazno očima me gledaš.
Ispruženim rukama zoveš me sebi
da mi ljubav i celog sebe daš.

Tvoj glas me omamljuje dok mi
šapučeš, prstima svojim drhtaj za
drhtanjem izazivaš.

Usnama tvojim vatru u meni stvaraš.
I dahom svojim moje pripadanje
prizivaš.

Zauvek sam tvoja,
dušom, srcem, i telom.
Ti si jedini koji imaš
pravo na mene.
Samo tvoj dodir raspaljuje
moje osećanje,
izaziva erupciju osećanja
Zaljubljene žene.

Imaš me uz sebe,
nosim te u srcu,
moja ljubav sva pripada
samo tebi.

Tvoja sam dušo,
slobodno me pokloni
sebi!

Đurđica Lazić - Đuka

RECEPT ZA SREĆU:

2 pune šoljice STRPLJENJA

1 srce puno LJUBAVI

2 pune šake VELIKODUŠNOSTI

malo OSMEHA

1 glava puna RAZUMEVANJA.

Obilno poprskati LJUBAZNOŠĆU i s puno VERE,
te dobro promešati. Rasporediti ravnomerno po
svom životu i poslužiti svakome koga sretnete.

Najsrećniji ljudi nisu oni koji imaju ono najbolje,
već oni koji najbolje iskoriste ono što imaju.

Priložila Ljubica Muzički

Moje selo

Moje selo
lepo i malo,
u mojem srcu
ono je ostalo.

Prestare crkve,
prelepe kuće,
idi gde hoćeš
ono te vuče.

Da mu se vratiš,
u krilo njegovo.
Da te zagrlji,
ko dete svoje
rođeno!

Ana Nikić

A FORIZMI

1. Ako vam jako dobro ide, pogledajte bolje - možda idete nizbrdo.
2. Glavu gore - šišanje je u toku.
3. Svakog dana nam je sve bolje - ali to treba izdržati.
4. Štampa je slobodna, ko god hoće - može da kupi novine.
5. Amerika traži Bin Ladenu, ostatak sveta traži - Kolumba.
6. I radnici se bore za funkcije - ali životne.
7. Sirotinja se izborila za promene - živi u još bogatijem okruženju.
8. Svi vole dugo da žive, a niko ne voli - da ostari.
9. Hladno oružje koristite leti, zimi je prijatnije - vatreno.
10. Nije lako ni ribama - pa ćute.
11. Moja devojka je kao avion - stalno kasni.
12. Uvek se okrenite za lepom ženom, da vas još jednom - Sunce ogreje.

Pripremio: Momčilo Ružičić

MIHOLJSKO LETO

Ako uživate u ovom divnom miholjskom letu i puniti baterije za zimske dane, može se reći da radite pravu stvar. Iskreno, osim neuobičajeno lepog vremena za ovo doba godine, male su šanse da vam se desi nešto bolje na bilo kom planu. Čega se god dohvatite neće vas ogrejati kao ovo oktobarsko Sunce čije zrake upijamo umorni od tužne svakodnevice. Zamislite kako bi bilo lepo da ste rasterećeni od problema u koje ste upali svojom ili, što je danas praksa, tuđom voljom. Jeste li nekada probali da na neko vreme batalite novine i televiziju i posvetite se sebi i porodici? Možda i jeste, ali ne lezi vraže! Onaj đavo sakriven u vama ne da vam mira, pa vam pored šoljice kafe poturi dnevnu štampu koja vam podigne pritisak i raskolači još uvek pospane oči. I tako, period dana u kojem ste bili normalan čovek svodi se na ono kratko vreme nakon ustajanja, dok ste još mamurni i niste ni svesni šta vas sve tog dana čeka. Bolje rečeno, ako imate sreće da dugo spavate i ne morate da idete na posao, biće vam mnogo lepše u krevetu, pa po mojoj preporuci i uz Božji blagoslov tu i ostanite. Poštedite svoje napaćeno telo saobraćajne gužve i raznih likova koje ste dužni da gledate na poslu i obradujte ga, za promenu, relaksacionom masažom na tajlandski način. Budite bar jedan dan zatvoreni u četiri zida, bez telefona i televizije, posvećeni sebi i svom unutrašnjem miru. Ako želite da se oslobodite stresa, ne razmišljajte o poslu kada pođete kući, shvatite da je to samo jedno mesto

gde ste došli da zaradite platu koju ćete trošiti daleko odatle. U protivnom, poludećete pre vremena i noću ćete, umesto lepih snova, sanjati vaše zadrigle šefove kako vam stežu omču oko vrata ili vas spaljuju na lomači. Izbegavajte sve javne skupove koji će da vam navuku dodatnu nervozu koja vam ni malo nije potrebna. Uzgred, neko u toj gužvi može i da vas prebije kao vola, a da ste samo tuda slučajno prošli. Klonite se raznih protesta ili šetnji podrške, pogotovu ako nemate pojma ni koga podržavate. Zašto baš vi da budete prosečni Srbin koji na takve gluposti traći svoje dragoceno vreme? Ako imate sinove učite ih da bi u dvadesetim godinama možda mogli da imaju i devojkicu s kojom će šetati po gradu, a ne pedeset drugara s motkama koji mlata narod po ulici i na utakmicama. Priuštite sebi i svojim nešto novo, okanite se praznih razgovora s ljudima koji vas smaraju, ili naučite da ih ne slušate dok nešto trabunjaju. Tako će vam biti lakše da odlutate na neko lepše mesto dok sagovornik ne završi svoju otrcanu priču. Pročistite izduvne ventile šetnjama po prirodi, što dalje od gradske ludnice. I najzad, ako vam se na nekom dosadnom sastanku od muke zadrema, slobodno se opustite i sklopite oči, odlutajte mislima na neko lepše mesto. Kada vaš maliciozni šef to jedva sačeka i opomene vas, vi mu doskočite i ubedite ga da niste spavali. Jednostavno ste posmatrali kako vam izgledaju kapci iznutra.

Saša Popović - Pop

SVE VRSTE ORTOPEDSKIH POMAGALA

- *individualna izrada*
- *kataloški program*

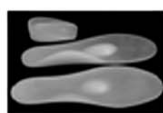
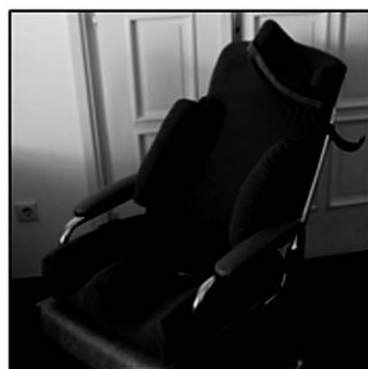

- POMAGALA ZA KRETANJE
- SILIKONSKI RASTERETNI ULOŠCI
- OPREMA ZA SANITARIJE
- ANTIDEKUBIT PROGRAM

(dušek s kompresorom, jastuk s gelom...)

- *KREKETI ZA MEDICINSKU NEGU*
sa daljinskim podešavanjem nagiba i visine
- *INDIVIDUALNO RAĐENA SEDIŠTA*

Pasterova 1
11000 Beograd, Srbija
tel: + 381 11 3691 434
+ 381 11 3619 105

www.smorthoaid.co.yu
e mail orthoaid@sezampro.yu

UKRŠTENE REČI

Rešenje ukrštenih reči iz prošlog broja.

Vodoravno:

1. Spravom; 2. Aratura; 3. Robijaš; 4. Abenjaci; 5. Vanadin; 6. Avenija; 7. Karinac.

Pripremio: Momčilo
Ružičić

◇	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						◇			◇	
2			◇							
3				◇						
4			◇							
5										
6				◇						
7										

Vodoravno:

1. Odvažnost, hrabrost (Franc.) - Dva ista slova - Belgija; 2. Osmijum - Deo broda, Jarbol (mn); 3. Pregrada od cigala - Trupac, klada; 4. Uzvik bola, joj - Glavni grad Mordovije; 5. Načiniti nered tražeći nešto; 6. Lična zamenica - Stanovnik Kaira; 7. Biljka gorkog ukusa, Ajčica.

Uspravno:

1. Divlji jarac; 2. Užareno; 3. Radijus - Dinar - Uzvično - Upitna rečenica; 4. Atletski klub - Sveti (skr.) - Kelvin; 5. Vrsta narodnog kola; 6. Nemački fudbaler, Mihael; 7. Francuski političar, Eduar; 8. Kućica od brvana; 9. Mesto u Hrvatskoj kod Rijeke; 10. Bluzica za bebe.

OBAVEŠTENJE ČITAOCIMA "POGLEDI"

Poštovani čitaoci, obavestavamo vas da u Domu u okviru radno-okupacioninih aktivnosti imamo kreativnu radionicu koju sprovodimo u saradnji sa Ustanovom i Udruženjem stanara Doma. U njoj rade i kreiraju stanari i prijatelji Doma. Neguju se i poštuju stari zanati:

- prave se cvetni aranžmani,
- izrađuje nakit od perlica, poludragog kamenja i fimo mase,
- boji grnčarija,
- prave čestitke,
- rade tapiserije,
- radi na razboju,
- oslikavanje majica itd.

Svaki proizvod je jedinstven, pravi unikat.

•••••

Za više informacija obratiti se Željku Dimitrijeviću na telefon 063/801-97-95 i Ivani Simić, radnom terapeutu tel. 064/0797902

U našem Domu nalazi se stalna izložbeno-prodajna postava radova korisnika naše ustanove.